

-

Ljuset i tunneln, det är väl så man säger?

Sista bloddroppen föll till marken

Gråsparven log mot mig,

Fällde inga tårar den här gången

Sen försvann den

För alltid

Och jag satt kvar på balkongen

Med lungorna fyllda av en vänligare rök

Än den som länge dansat i strupen

Kritstrecken på armarna fanns kvar

Och jag visste att jag inte skulle sova den här natten heller

Men det rann inga gifter i mitt blod

Och det rann inget blod från mina händer

Mina händer slog inte i några väggar

Väggarna var inte längre så hotfulla

Jag andades

Och kände för första gången

Att jag kunde tillåta mig själv att fortsätta göra det

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Flicka Nummer Elva med Poeter.se id #45868 innehar upphovsrätten